

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 31/17
V Luxemburgu 15. marca 2017

Rozsudok vo veci C-536/15
Tele2 (Netherlands) BV, Ziggo BV a Vodafone Libertel BV/Autoriteit
Consument en Markt (ACM)

Súhlas účastníka telefónnej služby so zverejnením jeho údajov zahŕňa aj použitie týchto údajov v inom členskom štáte

Rozsiahlo harmonizovaný právny rámec umožňuje zabezpečiť v celej Únii dodržiavanie požiadaviek v oblasti ochrany osobných údajov účastníkov rovnakým spôsobom

Belgická spoločnosť European Directory Assistance (EDA) ponúka telefónne informačné služby a služby telefónnych zoznamov dostupné z belgického územia. Táto spoločnosť požiadala podniky, ktoré pridelujú telefónne čísla účastníkom v Holandsku (a to Tele2, Ziggo a Vodafone Libertel), aby jej poskytli údaje týkajúce sa ich účastníkov, pričom sa v tejto súvislosti odvolávala na povinnosť stanovenú v holandských právnych predpisoch, ktorými sa prebrala európska smernica o „univerzálnej službe“¹. Keďže sa tieto podniky domnievali, že nie sú povinné poskytnúť predmetné údaje podniku so sídlom v inom členskom štáte, odmietli poskytnúť požadované údaje.

College van Beroep voor het bedrijfsleven (odvolací súd pre správne spory v hospodárskej oblasti, Holandsko), ktorému bol spor predložený, položil Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky. Okrem otázky, či je určitý podnik povinný poskytnúť údaje týkajúce sa jeho účastníkov poskytovateľovi telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov, ktorý má sídlo v inom členskom štáte, tento súd chce v prípade kladnej odpovede vedieť, či treba ponechať na výber účastníkom, či dajú alebo nedajú svoj súhlas v závislosti od krajiny, v ktorej podnik požadujúci ich údaje poskytuje svoje služby. V tejto súvislosti sa holandský vnútroštátny súd pýta, akým spôsobom treba zvážiť dodržanie zásady zákazu diskriminácie a zásady ochrany súkromia.

Vo svojom rozsudku z dnešného dňa Súdny dvor v odpovedi na prvú otázku vyhlásil, že **smernica „univerzálnej služby“ sa vzťahuje aj na každú žiadosť podanú podnikom so sídlom v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom majú sídlo podniky pridelujúce telefónne čísla účastníkom.**

Zo znenia relevantného článku² smernice totiž vyplýva, že sa vzťahuje na všetky odôvodnené žiadosti o sprístupnenie na účely poskytovania verejne prístupných telefónnych informačných služieb a služieb telefónnych zoznamov. Toto sprístupnenie sa okrem toho musí vykonať za podmienok, ktoré nie sú diskriminačné.

Tento článok teda nijako nerozlišuje, či žiadosť podáva podnik so sídlom v tom istom členskom štáte ako podnik, ktorému je táto žiadosť adresovaná, alebo podnik so sídlom v inom členskom štáte. Neexistencia tohto rozdielu je v súlade s cieľom smernice, ktorým je najmä zaručiť prístupnosť kvalitných verejných služieb v celej Únii prostredníctvom účinnej hospodárskej súťaže a možnosti výberu.

Okrem toho odmietnutie poskytnúť údaje týkajúce sa účastníkov žiadateľom len z toho dôvodu, že majú sídlo v inom členskom štáte, je nezlučiteľné so zásadou zákazu diskriminácie.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009 (Ú. v. EÚ L 337, 2009, s. 11).

² Článok 25 ods. 2 smernice.

Pokiaľ ide o otázku, či sa má ponechať účastníkom na výber, či dajú alebo nedajú svoj súhlas podľa toho, v ktorom členskom štáte podnik, ktorý požaduje údaje, poskytuje svoje služby, Súdny dvor odkazuje na svoju skoršiu judikatúru.³ Ak bol účastník informovaný podnikom, ktorý mu pridelil telefónne číslo, o možnosti poskytnutia jeho osobných údajov inému podniku s cieľom ich zverejnenia vo verejnom zozname a tento účastník súhlasil s týmto zverejnením, dotknutý účastník nemusí znovu udeliť súhlas na sprístupnenie týchto istých údajov inému podniku, pokiaľ je zaručené, že dotknuté údaje nebudú použité na iné účely, než sú tie, na ktoré boli zhromažďované s cieľom ich prvého zverejnenia.

Za týchto podmienok totiž **sprístupnenie tých istých údajov inému podniku s cieľom ich zverejnenia vo verejnom zozname bez udelenia nového súhlasu týmto účastníkom nemôže zasahovať do samotnej podstaty práva na ochranu osobných údajov**, ako je zakotvené v Charte základných práv Európskej únie.

Okrem toho Súdny dvor konštatoval, že podnik, ktorý poskytuje verejne dostupné telefónne informačné služby a služby telefónnych zoznamov bez ohľadu na miesto jeho sídla v Únii, uskutočňuje svoju činnosť v regulačnom rámci, ktorý je do veľkej miery harmonizovaný a umožňuje zabezpečiť v celej Únii dodržanie požiadaviek v oblasti ochrany osobných údajov účastníkov rovnakým spôsobom.

V dôsledku toho **nie je dôvod na to, aby podnik, ktorý prideluje telefónne čísla svojim účastníkom, formuloval žiadosť o súhlas adresovanú účastníkovi tak, aby tento účastník vyjadril svoj súhlas osobitne podľa členského štátu**, do ktorého sa údaje, ktoré sa ho týkajú, môžu poskytnúť.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

³ Rozsudok Súdneho dvora z 5. mája 2011, *Deutsche Telekom* (C-543/09).